

Anonimizuota versija

Santrauka

C-196/21-1

Byla C-196/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. kovo 26 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Ilfov (Rumunija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. vasario 4 d.

Apeliantė ir ieškovė pirmojoje instancijoje:

SR

Apeliantas ir atsakovas pirmojoje instancijoje:

EW

Istojančios į bylą šalys:

FB

CX

IK

<...>

TRIBUNALUL ILFOV (Ilfovo apygardos teismas)
Secția Civilă (civilinių bylų kolegija)

<...>

PRAŠYMAS PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ

Ilfovo apygardos teismas, atsižvelgdamas į apelianto ir atsakovo pirmojoje instancijoje EW prašymą <...> ir remdamasis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 267 straipsniu, prašo

EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMO

atsakyti į šį **prejudicinį klausimą, pateiktą dėl 2007 m. lapkričio 13 d. [Europos Parlamento ir Tarybos] reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000, 5 straipsnio 2 dalies išaiškinimo <...>:**

„Ar tuo atveju, kai teisminė institucija nusprendžia ir nurodo pašaukti į teismą į civilinę bylą įstojančias šalis, „pareiškėjas“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 5 straipsnį yra valstybės narės teisminė institucija, kuri nusprendžia pašaukti į teismą į bylą įstojančias šalis, ar bylos šalis šios teisminės institucijos nagrinėjamoje byloje?“

Ginčo dalykas. Reikšmingos faktinės aplinkybės

- 1 2016 m. liepos 4 d. Judecătoria Buftea (toliau – Buftia pirmosios instancijos teismas) sprendimu <...> civilinėje byloje <...> iš dalies patenkino ieškovės pirmojoje instancijoje ir apeliančios SR (toliau – SR) pagrindinį ieškinį, pareikštą atsakovui pirmojoje instancijoje ir apeliantui EW (toliau – EW), taip pat iš dalies patenkino priešieškinį, EW pareikštą SR, nutraukė santuoką abiejų sutuoktinių sutikimu, grąžino ieškovei prieš santuoką buvusią pavardę, nustatė nepilnamečio vaiko <...> gyvenamąją vietą motinos gyvenamojoje vietoje, įpareigojo bendrai vykdyti tėvų valdžią, patvirtino susitarimą dėl EW ir nepilnamečio vaiko asmeninių ryšių palaikymo vadovaujantis šiuo grafiku: pirmąjį ir trečiąjį mėnesio savaitgalius nuo penktadienio 14.00 val. (arba pasibaigus pamokoms mokykloje) iki sekmadienio 19.00 val., numatant teisę tėvui pasiimti nepilnametį vaiką ir pareigą pristatyti jį į motinos gyvenamąją vietą; pusę mokyklinių atostogų pirmąją spalio mėn. atostogų savaitę, pirmąją gruodžio mėn. atostogų savaitę, pirmąją (**orig. p. 2**) vasario mėn. atostogų savaitę, pirmąją balandžio mėn. atostogų savaitę ir vieną vasaros atostogų mėnesį, t. y. nuo liepos 1 d. iki 31 d., numatant teisę tėvui pasiimti nepilnametį vaiką ir pareigą pristatyti jį į motinos gyvenamąją vietą, priteisė atsakovui mokėti 600 Rumunijos lėjų (RON) per mėnesį nepilnamečio vaiko išlaikymo sumą nuo sprendimo paskelbimo dienos iki jo pilnametystės, indeksuojamą kiekvieną ketvirtį atsižvelgiant į infliacijos indeksą.
- 2 2017 m. balandžio 7 d. Ilfovo apygardos teismui EW pateikė apeliacinį skundą dėl ginčo su SR <...>, jame prašė, kad būtų panaikintas skundžiamas 2016 m. liepos 4 d. sprendimas civilinėje byloje <...>, kurį priėmė Buftia pirmosios instancijos teismas, nes ginčas neteisingas bylą iš esmės nagrinėjusiam teismui (pagrindinis reikalavimas), arba, nepatenkinus šio reikalavimo – iš dalies pakeisti skundžiamą sprendimą ir nustatyti nepilnamečio vaiko <...> gyvenamąją vietą tėvo

gyvenamojoje vietoje Prancūzijoje, o, nepatenkinus šio reikalavimo – nustatyti nepilnamečio vaiko gyvenamąją vietą pakaitomis, t. y. vieną mėnesio savaitę tėvo gyvenamojoje vietoje Rumunijoje ir vieną mėnesio savaitę motinos gyvenamojoje vietoje arba dvi savaites tėvo gyvenamojoje vietoje ir dvi savaites – motinos gyvenamojoje vietoje; įpareigoti, kad vienas iš tėvų nerezidentas mokėtų nepilnamečiui dukrai išlaikymą, lygų ketvirčiui jo mėnesio pajamų sumos, iki jos pilnametystės, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, įskaityti tėvų sumokėtą nepilnamečio vaiko išlaikymą, įpareigojant kiekvieną iš tėvų mokėti jį lygiomis dalimis už laikotarpį, kurį nepilnametis vaikas praleidžia gyvenamojoje vietoje pas vieną iš tėvų, taip pat lygiomis dalimis padengti nepilnamečio vaiko auklėjimo išlaidas.

- 3 Tą patį 2016 m. liepos 7 d. sprendimą civilinėje byloje <...>, kurį priėmė Buftia pirmosios instancijos teismas <...>, apeliacine tvarka apskundė SR, kuri prašė teismo patenkinti apeliacinį skundą ir iš dalies pakeisti skundžiamą sprendimą civilinėje byloje – visiškai patenkinti ieškinį, kaip jis buvo pakeistas, t. y. priskirti išimtinę tėvų valdžią motinai, panaikinti tėvui nustatytą lankymo grafiką, pakeisti išlaikymo sumą, priteistą iš tėvo nepilnamečio vaiko naudai, ir perskaičiuoti bylinėjimosi išlaidas.
- 4 2018 m. liepos 5 d. prie bylos dokumentų buvo pridėtas FB (nepilnamečio vaiko brolio), CX (nepilnamečio vaiko sesers) ir IK (nepilnamečio vaiko senelio) prašymas įstoti į bylą, palaikant EW reikalavimus.
- 5 Siekdamas iš esmės išnagrinėti prašymo įstoti į bylą priimtino klausimą, Ilfovo apygardos teismas 2020 m. rugsėjo 15 d. posėdžio protokolu nurodė abiem šalims pateikti teismo parengtų šaukimų ir pranešimų vertimus, kad būtų galima juos įteikti į bylą įstojančioms šalims pagal Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 nuostatas <...>.
- 6 Bylos šalys atsisakė padengti teismo parengtų šaukimų ir pranešimų vertimo į prancūzų kalbą, kad juos būtų galima įteikti įstojančioms į bylą šalims, išlaidas, nes manė, kad, aiškinant Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 <...> 5 straipsnio 2 dalį, „pareiškėjas“ yra teisminė institucija, kuriai dėl šios priežasties tenka ir procesinių dokumentų įteikimo išlaidos. (**orig. p. 3**)

Taikomos nacionalinės teisės nuostatos

Legge n. 134/2010, del 1° luglio 2010, recante il Codice di procedura civile (2010 m. liepos 1 d. Įstatymas Nr. 134/2010, kuriuo patvirtinamas Civilinio proceso kodeksas)

61 straipsnis. Formos

- 1) Bet kuris suinteresuotasis asmuo gali įstoti į bylą, nagrinėjamą tarp pradinių šalių.

<...>

3) Įstojimas į bylą vienos iš šalių pusėje yra tuomet, kai siekiama palaikyti vienos iš šalių gynybą.

63 straipsnis. Įstojimas į bylą vienos iš šalių pusėje

1) Prašymas įstoti į bylą vienos iš šalių pusėje turi būti pateiktas raštu ir jame turi būti 148 straipsnio 1 dalyje, kuri taikoma *mutatis mutandis*, nurodyta informacija.

2) Įstoti į bylą vienos iš šalių pusėje galima iki šalių ginčų pabaigos bet kurioje proceso stadijoje, taip pat nagrinėjant ypatingus skundus.

64 straipsnis. Procedūra. Teisių gynimo priemonės

1) Teismas perduoda šalims prašymą įstoti į bylą ir prie jo pridėtų dokumentų kopijas.

2) Išklaušęs į bylą įstojančią šalį ir bylos šalis, teismas iš esmės sprendžia dėl įstojimo į bylą priimtimumo, priimdamas motyvuotą nutartį.

3) Ši nutartis gali būti apskūsta tik skundžiant sprendimą dėl esmės.

4) Jeigu skundas, pateiktas dėl nutarties, kuria teismas atmetė prašymą įstoti į bylą kaip nepriimtina, patenkinamas, priimtas teismo sprendimas panaikinamas ir teismas, kuriam buvo pateiktas prašymas įstoti į bylą, iš principo turi iš naujo nagrinėti bylą nuo tokio prašymo priimtimumo klausimo nagrinėjimo stadijos.

Reikšmingos Europos Sąjungos teisės nuostatos

Ilfovo apygardos teismas mano, kad šioje byloje taikytinos 2007 m. lapkričio 13 d. Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinancio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 5 straipsnio 2 dalies nuostatos, pagal kurias „pareiškėjas padengia visas vertimo išlaidas prieš dokumento perdavimą, nepažeidžiant bet kokio galimo teismo ar kompetentingos institucijos vėliau priimto sprendimo dėl atsakomybės už tokias išlaidas“.

Motyvai, dėl kurių teismas pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą

Kadangi pateiktas klausimas konkrečiai susijęs su tinkamu Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 <...>, kuris pagrindinėje byloje taikomas atsižvelgiant į užsienio elementus, susijusius su įstojančių į bylą šalių pilietybe ir nuolatine gyvenamąja vieta, išaiškinimu, remdamasis tuo, kad vykstant procesui buvo pareikšta skirtinga nuomonė dėl išlaidų, susijusių su teismo šaukimų įteikimo procedūros vykdymu („dokumentų įteikimas“), kuris turi įtakos bylos baigčiai, padengimo, atsižvelgiant į skirtingą šio reglamento teksto aiškinimą ir į tai, kad šis klausimas keliamas byloje, nagrinėjamoje nacionaliniame teisme, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti apskundžiami teismine tvarka ir dėl to prašymas priimti

prejudicinį sprendimą yra privalomas pagal SESV 267 straipsnį, Ilfovo apygardos teismas pripažįsta, kad privalo kreiptis į ESTT su prašymu priimti prejudicinį sprendimą. (**orig. p. 4**)

Motivas, dėl kurio bylos baigtis priklauso nuo atsakymo į pateiktą teisės klausimą

Bylos baigtis priklauso nuo atsakymo į pateiktą teisės klausimą, nes suinteresuotojo asmens atsisakymas padengti procesinių dokumentų, kuriuos privaloma įteikti į bylą įstojančioms į bylą šalims, vertimo į prancūzų kalbą išlaidas gali sutrukdyti priimti sprendimą nagrinėjamoje byloje, nes jos nagrinėjimas bus sustabdytas, todėl iš šalių gali būti atimta [galimybė pasiekti, kad būtų priimtas sprendimas] iš esmės dėl šalių teisinių santykių, jeigu apeliaciniai skundai bus palikti nenagrinėti.

ESTT jurisprudencija

Ilfovo apygardos teismas atliko tyrimą ir nenustatė reikšmingos ESTT jurisprudencijos šioje srityje, o kiek tai konkrečiai susiję su Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 <...> 5 straipsnio nuostatomis, buvo nustatytos trys bylos <...> (C-384/14, *Alta Realitat*, C-519/13, *Alpha Bank Cyprus* ir C-325/11, *Aider*), kuriose pateikti išaiškinimai dėl kitų klausimų nei nagrinėjami šioje byloje.

Nacionalinio teismo nuomonė

Ilfovo apygardos teismas negali pritarti EW nuomonei dėl subjekto, kuriam turėtų tekti pareiga padengti teismo šaukimų vertimo į prancūzų kalbą išlaidas siekiant, kad dokumentai būtų įteikti pagal Reglamentą Nr. 1393/2007.

Reglamente Nr. 1393/2007 nagrinėjamam teisės klausimui svarbios autonomiškos sąvokos, t. y. perduodančioji agentūra, gaunančioji agentūra, pareiškėjas ir adresatas, apibrėžtos nedviprasmiškai.

Kaip aiškiai apibrėžta Reglamento Nr. 1393/2007 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse, „perduodančioji agentūra“ – valstybės tarnautojai, institucijos ar kiti asmenys, kompetentingi perduoti teisinius ar neteisinius dokumentus, įteiktinus [kitoje] valstybėje narėje, arba, kitaip tariant, būtent nacionalinė institucija perduoda arba įteikia dokumentus; šiuo atveju tai yra teisminė institucija – Ilfovo apygardos teismas.

„Gaunančiosios agentūros“ apibrėžtis pateikta Reglamento Nr. 1393/2007 2 straipsnio 2 dalyje ir apima tuos pačius, kaip ir 1 dalyje, nurodytus asmenis ir (arba) institucijas, tik gaunančias šiuos perduodamus ar įteikiamus dokumentus iš perduodančiosios agentūros; būtent nacionalinė institucija gauna perduodamus ar įteikiamus dokumentus, ir šiuo atveju gaunančioji agentūra turi būti pasirenkama iš atitinkamų Prancūzijos institucijų ir agentūrų pagal įstojančių į bylą šalių nuolatinę gyvenamąją vietą.

Dėl sąvokos „pareiškėjas“ pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1393/2007 5 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų aiškinimą, pareiškėju negali būti <...> teisminė institucija (kuri yra perduodančioji agentūra).

Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1393/2007 5 straipsnio 1 dalies nuostatų aiškinimo, perduodančioji agentūra, kuriai paraiškos davėjas pateikia perduotiną dokumentą (**orig. p. 5**), informuoja pareiškėją apie tai, kad adresatas gali atsisakyti priimti tokį dokumentą, jeigu jis yra parengtas kita kalba, nei viena iš 8 straipsnyje nurodytų kalbų, ir šiame reglamente pareiškėjo ir adresato sąvokos akivaizdžiai nėra įtraukiamos į „perduodančiosios agentūros“ ir „gaunančiosios agentūros“ sąvokų taikymo sritį.

„Pareiškėjas“ – pareiškimą pateikęs asmuo [ieškovas, apeliantas], kuris yra suinteresuotas, kad dokumentai būtų įteikti, kaip nurodyta Reglamente Nr. 1393/2007, taip pat jis yra suinteresuotas bylos eiga ir baigtimi, o „adresatas“ – asmuo, prieš kurį teikiamas toks pareiškimas ir kuris turi gauti šiuos dokumentus; ir pareiškėjas, ir adresatas yra bylos šalys, tuo tarpu teismas, kuris, kaip jau minėta, yra perduodančioji arba gaunančioji agentūra, nėra bylos šalis.

Galiausiai Ilfovo apygardos teismas mano, kad sąvoka „pareiškėjas“, kaip ji apibrėžta Reglamente Nr. 1393/2007, apima tik asmenis, suinteresuotus bylos nagrinėjimu ir baigtimi apeliacinės instancijos teisme, konkrečiai SW ir EW <...>; šie asmenys yra bylos šalys, pateikusios apeliacinį skundą dėl iš esmės priimto sprendimo ir [abu jie] yra iš esmės suinteresuoti bylos, nagrinėjamos apeliacinės instancijos teisme, baigtimi ir sprendimu, kuris bus priimtas iš esmės išnagrinėjus apeliacinį skundą.

<...> 2021 02 04

<...>